

har nogen tilknytning til en bestemt politisk overbevisning, som ikke har nogen tilknytning til en bestemt religiøs overbevisning. Det eksisterer ikke i dagens Danmark, og det synes vi i Fremskridtspartiet er synd, for hvis man vil være medlem af en a-kasse i dagens Danmark, så er man enten nødt til at melde sig ind i en a-kasse, som er under et fagforbund, der direkte går ind og støtter Socialdemokratiet, eller også er den eneste mulighed, den eneste reelle tværfaglige, men stadig væk bundne, nemlig den kristelige a-kasse. Den har så til gengæld et religiøst islæt, og derfor er der ikke, hvis man som lønmodtager bare ønsker at forsikre sig imod arbejdsløshed, mulighed for det. Man er nødt til også at tage de andre ting, der følger med, når man melder sig ind i en af disse a-kasser.

I Fremskridtspartiet kan vi ikke forstå, hvorfor man så krampagtigt vil holde fast på, at fagforeningerne og a-kasserne skal være tømret så hårdt sammen, som de er i dag. Vi kan ikke forstå, at det fra flertallet af politikeres side skal være et krav, at a-kasserne er meget nøje bundet op på en bestemt fagforening. Vi kan ikke forstå det. Hvorfor kan vi ikke give mulighed for, at man kan lave nogle tværfaglige a-kasser, hvor folk kan melde sig ind, hvis de ikke ønsker at være hårdt tilknyttet enten en socialistisk fagforening eller en religiøs fagforening? Vi kan ikke forstå, at man ikke bare siger, at friheden da må gælde for alle.

Jeg ved godt, at argumentet er, at disse tværfaglige a-kasser, hvor mange der nu vil blive oprettet, ikke vil have det samme specialkendskab til et bestemt fagområde, men det er vel egentlig ikke Folketingets opgave at vurdere det. Det er vel op til den enkelte borger at vurdere, om han vil være medlem i en a-kasse, der har et meget grundigt kendskab lige præcis til det speciale, han er ansat i, eller om han ønsker at være i en tværfaglig a-kasse med de konsekvenser, det har.

Det er vel ikke sådan, at Folketingets flertal herinde har den opfattelse, at de alene vide, hvad der er bedst for borgerne. Vi er vel stadig væk dér, at vi har den opfattelse, at borgerne nu engang er dem, der er bedst til at vælge.

Nej, det, jeg tror gør ondt, er, at i det øjeblik, der bliver nogle tværfaglige arbejdsløhedskasser, der er fri for socialismens snærende bånd, vil man opleve, at et hav af lønmodtagere vil skifte a-kasse, og se, det vil jo være et nederlag

for hele den socialistiske fløj. Det er der ingen tvivl om. Vi ved, at sådan forholder det sig.

Men jeg synes alligevel, at som et ansvarligt parti i Folketinget burde Socialdemokratiet tage sig lidt sammen og sige: Det ser vi stort på. Det, det handler om for Socialdemokratiet, er borgernes frihed til at melde sig ind dér, hvor de har lyst til det, borgerne skal selv have lov til at vælge og så også tage konsekvenserne af det. Sådan burde det være i Socialdemokratiet, men det er det desværre ikke.

Jeg synes, det er godt, at forslaget er blevet genfremsat, for jeg synes, det er godt, at vi så mange gange som muligt får udstillet, at Socialdemokratiet ikke ønsker at overlade noget som helst til borgernes egen afgørelse. Det skal topstyres af Socialdemokratiet. Det har vi fået udstillet igen i dag, og det er jo så det positive, der er kommet ud af det her.

Jeg håber, at vi med tiden kan få overbevist Socialdemokratiet og det store flertal, der er i Folketinget, så vi på den måde kan få gennemført, at også på det her område bliver der mulighed for borgeren for at vælge, hvad borgeren ønsker, og ikke hvad Socialdemokratiet ønsker.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det er enestående, at man vil stå og sige sådan en omgang snak her, som vi nu fik fra den forrige taler. Han har slet ikke sat sig ind i, hvad konsekvenserne vil være. Han er i en drømmeverden og tror, at hvis der blev givet mulighed for, at de a-kasser, som i dag findes, kunne begynde at konkurrere med hinanden om at få medlemmer, ville der være nogle udenfor, der ville komme ind på markedet. Nej, det kommer man til at se helt anderledes på, hvis det var sådan, at disse ting blev gennemført.

Det, der kaldte mig herop, var det om Folketingets opgave. Min opgave som folketingsmedlem er at vurdere, hvad der tjener sagen bedst. Er det, at virksomhederne har mulighed for at kunne håndtere disse ting her? Eller er det en situation, hvor det er nogle, der står fuldstændig udenfor? Jeg har valgt det sidste.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det er jo tydeligt at høre, at det gør ondt, når man bliver trådt over tærerne, og det gør specielt ondt, når en af ligtornerne rammes.